

INDONESISCHE TORPEDOBOTEN VAN RUSSISCHE MAKELIJ?

Gesignaleerd voor kust Nieuw-Guinea

De chef-staf van de Nederlandse strijdkrachten op Nieuw-Guinea, kol. R. M. Elbers, heeft verklaard, dat de Indonesische motortorpedoboten, die op 25, 26 en 27 maart aan de kust zijn gesignaleerd, vermoedelijk van Russische makelij zijn.

Na door Nederlandse vliegtuigen te zijn achtervolgd, hebben deze vaartuigen een toevlucht gezocht in de riviermondingen aan de Maccluer-golf, die bijna 130 kilometer breed is, zodat het uiterst moeilijk is de schepen daar verder op te sporen. Men weet thans niet, aldus kol. Elbers, of de vaartuigen nog ergens onder de kust liggen dan wel ontsnapt zijn. Hij zei dat Soebandrio's ontkenning, dat die motortorpedoboten in Nieuw-Guinese wateren zouden zijn, op niets berustte, omdat hun silhouetten door commandant en officieren van H.M. „Evertsen” duidelijk gezien waren. Bovendien zijn er urenlang radarwaarnemingen gedaan.

Toen de Indonesische schepen nog in de buurt waren, had de „Evertsen” het K.P.M.-schip „Kaloekoe”, dat op weg was naar Sorong, tijdig kunnen waarschuwen. Het schip is toen veiligheidshalve naar een veiliger streek gedirigeerd.

Kol. Elbers verklaard, dat er op het ogenblik nog geen enkele aanwijzing was, dat Indonesië de scheepvaart op open zee zou bemoeilijken.

Hij zei, dat de staf ervan overtuigd was, dat de actie over een front van 800 mijl, van Waigeo in het noordwesten tot Kakanao aan de zuidkust, Nieuw-Guinea te infiltreren, maandenlang voorbereid was. „Wat zolang gepland is, is thans nu waarschijnlijk geheel uitgevoerd. Voor het grootste deel zijn deze infiltraties door de Nederlandse strijdkrachten verijdeld. Waar wel kleine groepjes Indonesische militairen aan land gekomen zijn, zijn hun verbindingen door Nederlandse marine-eenheden afgesneden en zijn er vervolgens mariniers ter liquidatie ingezet”.

De woordvoerder verklaarde voorts, dat de acties geen gewone infiltraties waren maar volledige militaire operaties op kleine schaal. Er namen immers goedbewapende soldaten aan deel, met brenguns en bazooka's. Het Papoea-vrijwilligerskorps is thans te zamen met de mariniers ingezet. De taak van deze Papoea-soldaten is voornamelijk verkenning, waarin zij uiterst bedreven zijn.

Kol. Elbers deelde nog mee, dat het moreel van de Nederlandse strijdkrachten uitstekend was. Op het eiland Waigeo, zei hij, komen de Indonesische militairen thans van honger en ellende langzaam uit de bush te voorschijn.

Tenslotte meldt het regeringsvoorlichtingsbureau in een commentaar nog, dat militaire agressie alleen gepleegd is in dunbevolkte en moeilijk begaanbare streken. Deze acties, aldus de officiële voorlichting, hebben geen militaire waarde. In bepaalde gevallen kan van Nederlandse zijde worden volstaan met afgrendeling van een dergelijk gebied daar de vijand door voedsel- en watergebrek gedwongen zal worden deze streken te verlaten.